

Túl mögött

(Zalán Tibornak)

(zárójel)

Versemre senki sem szavalja,
 versemre senki sem szereti,
 szégyenli magát miattam az anyám,
 ilyenkor, szegény feje,
 ilyenkor, elbujdosva,
 Istennek hiszi magát.

Versemre senki sem olvassa,
 versemre senki sem kíváncsi,
 így kerülök a középpontba,
 be vagyok dugva a konnektorba,
 az áram a fejemet veri a falba.

(zárójel)

Aki nem tud veszíteni,
 nem fog tudni az égi repülni,
 akinek minden sikerül elsőre,
 nem ér fel önmagához.

(zárójel)

Álmodni szeretnék,
 mindjárt lefekvés után,
 lehetnek akár rémálmaim is,
 inkább az enyéme, mint
 az ébren velem történő dolgok,
 a hétköznapjaim,
 ünnepnapjaim, akár
 a sorozatok,
 színházi előadások, vagy
 koncertek a tévében,
 vagy a versek, melyeket éppen
 megírtam, s már el is engedtem őket,
 ahogy a meggyűrűzött madarakat.

Esküszöm,
 egyetlen tévékészüléket
 sem láttam még álmomban,
 bár abban
 nem vagyok olyan biztos,
 hogy néztem-e bennük
 tévéműsort.

Fellinger Károly (1963, Pozsony): gyerekkorától Jókán él. Főleg verseket, meséket, gyerekverseket ír. Tagja volt az Iródia-nemzedéknek. Verseit több nyelvre lefordították (angol, francia, német, spanyol, orosz, görög, török, albán, szlovák, szerb, román). Utolsó verskötete 2019-ben jelent meg a Nap Könyvkiadónál Dunaszerdahelyen, *Plomba* címmel.